

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. września 1917.

Treść: (M 378. i 379.) 378. Rozporządzenie w sprawie obrotu dzikimi kasztanami oraz żołędziami. — 379. Rozporządzenie w sprawie wyrobu piwa z niskostopniowej brzożki.

378.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 14. września 1917

w sprawie obrotu dzikimi kasztanami oraz żołędziami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dzikie kasztany i żołędzie ma zbierać uprawniony do użytkowania: żołędzie można zebrać także przez wypaszenie.

§ 2.

Jeżeli uprawniony do użytkowania nie może sam dokonać zbioru, to ma natychmiast po dojrzeniu owoców donieść o tem urzędowi gminnemu, na którego obszarze drzewa dzikich kasztanów lub dęby się znajdują, i dozwolnić, aby zbioru dokonały osoby, przez naczelnika gminy do tego wyznaczone. W tym przypadku jest niedopuszczalne zebranie żołędzi przez wypaszenie.

§ 3.

Naczelnik gminy ma czuwać nad należytem dokonaniem zbioru dzikich kasztanów i żołędzi a, jeżeli zbioru nie uskutecznią uprawniony do użytkowania, postarać się o dokonanie zbioru.

§ 4.

Uprawniony do użytkowania ma tę ilość dzikich kasztanów, którą zebrał do dnia 25. września 1917, jakoteż ilość żołędzi, niezbranych przez wypaszenie, zgłosić w urzędzie gminnym, na którego obszarze zebrane owoce się znajdują, do dnia 30. września 1917, zaś później zebrane owoce za każdym razem aż do ostatniego dnia następnego miesiąca, z dokładnem podaniem miejsca składu.

Doniesienia te wraz z wykazami o ilościach, zebranych według § 3., ma urząd gminny przedkładać krajowemu biuru dla środków pastwnych, a mianowicie co do owoców, zebranych do dnia 25. września 1917, do dnia 5. października zaś co do później zebranych ilości za każdym razem do 5. dnia następnego miesiąca.

§ 5.

Z zebranych dzikich kasztanów i żołędzi wolno uprawnionemu do użytkowania użyć dla własnego gospodarstwa rolnego albo do karmienia dzicyzny tych ilości, jakie oznaczy krajowe biuro dla środków pastwnych.

§ 6.

Wszystkie zapasy, nie przeznaczone po myśli powyższego postanowienia do użycia na karmę we własnym przedsiębiorstwie, należy sprzedać krajowemu biuru dla środków pastewnych.

Odbiór nastąpi przez wylegitymowanych pełnomocników krajowego biura dla środków pastewnych.

§ 7.

Krajowe biuro dla środków pastewnych jest obowiązane, te ilości dzikich kasztanów i żołądźci, które mają mu być sprzedane po myśli § 6., o ile znajdują się w stanie zdatnym do użytku, odebrać i zapłacić następujące ceny od cetnara metrycznego:

za dzikie kasztany K 30.—

za żołądźcie K 70.—

Ceny te rozumie się od miejsca odbioru, za towar dojrzały, suchy, zdrowy, bez ziemi, liści albo obcych domieszek i bez worka. Jeżeli ofiarowany do zakupu towar nie odpowiada powyższym warunkom, należy od ceny objęcia potrącić odpowiednią kwotę.

Jeżeli co do wysokości tego potrącenia nie przyjdzie do skutku porozumienie między obejmującym a sprzedawcą, natenczas oznaczy cenę w ramach ustanowionych cen objęcia za przybraniem stron ten sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców.

W takim przypadku jest krajowe biuro dla środków pastewnych obowiązane zapłacić przy odbiorze gotówką na razie tę cenę kupną, którą samo ofiarowało.

Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zażądać rekuresem w ciągu dni 8. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny.

O ile kosztu postępowania ma zwrócić jedna ze stron, lub o ile należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązku dostawy nie odracza postępowanie sądowe.

§ 8.

Jeżeli zbiór dzikich kasztanów i żołądźci uskuteczniła gmina po myśli § 2., to z ustanowionej w § 7. ceny objęcia należy się jej połowa na pokrycie wydatków, połączonych ze zbiorem, natomiast druga połowa przypada uprawnionemu do użytkowania.

§ 9.

Przesyłki dzikich kasztanów i żołądźci wolno kolejom i przedsiębiorstwom żeglugi parowej przyjmować do przewozu tylko wówczas, jeżeli do dokumentów przewozowych dołączono dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Centralę dla środków pastewnych albo przez krajowe biuro dla środków pastewnych według formularza przepisanego w załączniku.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, tudzież dla przesyłek z krajów korony św. Szczepana, z Bośni i Hercegowiny, z obszarów okupowanych i z zagranicy cłowej nie są potrzebne tego rodzaju poświadczenia przewozowe.

§ 10.

Dzikie kasztany i żołądźcie, sprowadzone z krajów korony św. Szczepana, z Bośni i Hercegowiny, z obszarów okupowanych i z zagranicy cłowej, mają osoby, które przywóz tych towarów spowodowały, zaofiarować do zakupu Centrali dla środków pastewnych we Wiedniu, I., Trattnerhof 1, w ciągu 8. dni po nadejściu towarów do Austrii, wymieniając żadaną cenę.

Oferenci są związani swoją ofertą przez dni 14 z tym skutkiem, że towaru stanowiącego przedmiot oferty, nie wolno w tym czasie pozbyć.

Cena za towary, objęte przez Centralę dla środków pastewnych, będzie oznaczona według swobodnego porozumienia. Jeżeli porozumienie co do wysokości ceny nie przyjdzie do skutku, to mają zastosowanie postanowienia § 7., ustęp 3. i nast. z tą zmianą, że oznaczenie ceny nie jest ograniczone cenami objęcia, wymienionemi w § 7., ustęp 1.

§ 11.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom niniejszego rozporządzenia, są nieważne.

§ 12.

Jeżeli właściciel wzbrania się sprzedać dzikie kasztany i żołądźcie krajowemu biuru dla środków pastewnych po myśli § 6., w takim razie niezależnie od następstw karnych, przewidzianych w § 14., ma władza polityczna pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, orzec o obowiązku oddania i w razie potrzeby zarządzić przymusowy odbiór.

Orzeczenie to jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 13.

W razie przymusowego odbioru zapasów, należy potrącić 10 procent z cen, ustanowionych po myśli § 7.

Przymusowo wywłaszczone zapasy winien ich ostatni posiadacz bezpłatnie przechowywać i utrzymywać aż do ich odtransportowania.

§ 14.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą karane polityczne władze I. instancji grzywnami do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

W razie istnienia okoliczności obciążających można kary te nałożyć także obok siebie. Władza może nadto orzec przepadnięcie towarów, do

których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, utratę uprawienia przemysłowego.

§ 15.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. września 1916, Dz. u. p. Nr. 330.

Höfer wlr.

Banhans wlr.

Wimmer wlr.

Toggenburg wlr.

Schauer wlr.

Wieser wlr.

Silva-Tarouca wlr.

Poświadczenie przewozowe.

Imię i nazwisko wysyłającego
w (miejscowość) ma prawo przewieźć
..... kg (rodzaj towaru)
w czasie od do 191 ..
z (nazwa stacji wysyłającej)
do (nazwa stacji przeznaczenia)
(koleją lub okrętem) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)
.....
....., dnia

L. S.

.....
(Podpis Centrali dla środków pastewnych.)

.....
(Podpis krajowego biura dla środków pastewnych.)

Poświadczenie to należy trwale dołączyć do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozowym.
Poświadczenie ma ściągać stacya przeznaczenia.

379.

**Rozporządzenie Urzędu dla wyży-
wienia ludności w porozumieniu
z Ministerstwem skarbu z dnia
15. września 1917**

**w sprawie wyrobu piwa z niskostopniowej
brzeczki.**

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917,
Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wyrobu brzeczki piwnej o za-
wartości wyciągu, wyższej niż 6·5 stopni cukro-
mierza.

Przepisowi temu czyni się zadość, jeżeli
brzeczka piwna przy urzędowym stwierdzeniu na
basenie chłodzącym nie wykazuje więcej niż 6·5
a przy urzędowym stwierdzeniu zapomocą przy-
rządu kontrolno-mierniczego do brzeczki piwnej
albo na podstawie oznaczenia karbnikiem w panwi
nie więcej niż 6 stopni cukromierza.

Przekroczenie dozwolonej zawartości wyciągu
co najwyżej o 0·5 stopni cukromierza jest do-
puszczalne.

§ 2.

Wyższą stopniową brzeczkę piwną wolno wy-
rabiać tylko na podstawie zezwolenia, udzielonego

ze względu na szczególne cele przez Urząd dla
wyżywienia ludności w każdym przypadku z osobna.

Jeżeli piwa, wyrobionego na podstawie takiego
zezwolenia, nie użyto na cel w tem zezwoleniu
wskazany, w takim razie należy je rozcieńczyć
piwem, pochodzącym ze słabszych brzeczek w ten
sposób, aby gotowe piwo odpowiadało przepisanej
zawartości brzeczki piwnej, conajwyżej 7 stopni
cukromierza

§ 3.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia,
o ile odnośny czyn według obowiązujących ustaw
nie podlega karze surowszej, będą kary poli-
tyczne władze pierwszej instancji grzywnami do
20.000 koron albo aresztem do 6 miesięcy.

W razie ukarania można orzec także utratę
uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na
pewien oznaczony czas.

W orzeczeniu karnem można również orzec
na rzecz państwa przepadek przedmiotów, do
których czyn karygodny się odnosi.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia
24. września 1917.

Höfer wr.

Winumer wr.

